

OP DE HOOGTE

Augustijns Centrum
de Boskapel

december 2009

“... bij tijd en wijle van mening verschillen zonder haat, alsof iemand het oneens was met zichzelf en juist door die schaars voorkomende onenigheid fleur geven aan de eensgezindheid van meestal ...” “
(Augustinus, *Belijdenissen*, IV,8,13,p.113)

Colofon :

Op de Hoogte is het bulletin van de Boskapelgemeenschap. Het biedt ruimte voor Boskapellers en andere bezoekers van de kapel om te schrijven of te lezen over zaken die de gemeenschap van de Boskapel of de kerkgemeenschap in het algemeen raken.

Ook geeft het informatie over vieringen in de kapel en andersoortige informatie over activiteiten die vanuit de Boskapel worden ondernomen.

Op de Hoogte verschijnt 11 maal per jaar.

Redactie:

Gerard Willems, Schoutstraat 23, 6525 XR Nijmegen
024 3554903, gerard.m.willems@planet.nl
Mechy Dolmans-van Oosterhout, mechy@xs4all.nl
(beiden eindredactie)
en Chris Dijkhuis

Lay-out en druk:

Helma Bertels, Myriam Devos, Hans Thoonen
(e-mail jgmthoonen@hetnet.nl)

Abonnementen:

Na schriftelijke aanmelding ontvangt u voor 9 euro een jaar lang *Op de Hoogte* thuis

Adres Boskapel:

Graafseweg 276
6532 ZV Nijmegen
tel/fax 024-3776968 bgg 024-3726610
homepage: www.boskapel.nl
e-mail: a.c.boskapel@wanadoo.nl
Postbank: 22.06.916, Rabobank: 15.78.32.856
t.n.v. Rector Boskapel

VOORWOORD

Dit nummer staat in het teken van de Advent en het daarop volgende Kerstfeest. Na de liturgiekalender en de rubriek Van het Bestuur presenteert Koen van Rossum het adventsthema: **Uitzien naar nieuwe kansen.** Hij besteedt aandacht aan eigentijdse boodschappers als Nelson Mandela en Etty Hillesum die dat uitzien naar nieuwe kansen hebben belichaamd. De nieuwe kansen die de boskapelgemeenschap krijgt met de verzelfstandiging moeten we in het nieuwe jaar, met dezelfde geest als die welke de bovengenoemde grootheden inspireerde, pakken en van onszelf een nog hechtere gemeenschap maken. Ook Annemarie Revenberg schrijft over de nieuwe kansen waarnaar we uitzien en geeft een mogelijkheid aan persoonlijk i de kapel aan te geven hoe we kansen leren zien, leren ze te grijpen, en ze te verwezenlijken.

Over nieuwe kansen gaat ook het stukje van Jan Broeders die via René Poels ons informeert over het goede werk dat gedaan wordt voor de straatkinderen van Rio de Janeiro door pater Martin Cox, o.carm. Onze adventsactie staat in het teken van het werk van Pater Martin Cox.

De Advent leidt het Kerstfeest in. Julia van Wel schrijft een inleiding

Chris Dijkhuis levert zijn bijna laatste bespreking van Boek XVI waarin de samenhang tussen de bekende oud-testamentische figuren, hun huwelijken en uitgebreide nageslacht aan de orde komen.

We hadden onlangs twee feesten te vieren in de Boskapel. U treft de foto's die van Bert van Balkoms 50-jarige professie bij de Salesianen en van Bep en Ad Toorians' 50-jarig huwelijk gemaakt werden. Alledrie de jubilarissen: Hartelijk Gefeliciteerd!!

En zoals dat gaat in het leven: feesten vieren en afscheid nemen liggen soms verontrustend dicht bij elkaar. Op 31 oktober j.l. overleed in Mariënhage in Eindhoven Harry van der Grinten. Bij velen nog bekend als DE 'reproman'. Een van uw redacteuren werkte enkele jaren nauw met hem samen. Bert van de Pol wijdt een bewogen 'In Memoriam' aan hem.

Bij zo'n 'In Memoriam' past een gedicht geschreven door een van onze Boskapellers in een tijd toen het niet zo goed met haar ging. Dit gedicht volgt op Bert van de Pols tekst.

Met een bericht van de Amnestytafel en enkele mededelingen sluiten we het jaar 2009 af. We wensen de boskapelgemeenschap een Zalig Kerstfeest, een gezellig uiteinde en een goed en gezond 2010.

En tot slot, ze wisten het wel van elkaar, de twee redacteuren van uw *Op de Hoogte*, dat ze beide naar Tanzania zouden gaan in de tweede helft van oktober, maar wie had kunnen denken dat ze elkaar in dat immens grote land in een lodge (soort hotel met losse huisjes of tenten) zouden tegenkomen? Mechy Dolmans met haar man waren met collega's, die hun werk aan het ziekenhuis in Moshi gaan voortzetten, een weekend op safari, en Gerard Willems was met een groep ouderen die hadden deelgenomen aan een HOVO ('Hoger Onderwijs voor Ouderen') cursus, toevallig in diezelfde lodge om te overnachten op hun tocht. Wil Dolmans greep naar zijn fototoestel om het heugelijk gebeuren vast te leggen: *Op de Hoogte* in Afrika, wie had het kunnen denken? De foto gaat hierbij.

Gerard Willems en Mechy van Oosterhout-Dolmans

LITURGIEKALENDER

ADVENT 2009

UITZIEN NAAR NIEUWE KANSEN

- 29 november: Lucas 21, 25-28. 34-36. 'Kansen zien. Joost Koopmans
- 6 december: Lucas 3,1-6. 'Kansen grijpen'. Bert van Balkom
- 13 december: Lucas, 3, 10-18. 'Kansen geven.' Joost Koopmans
De adventsactie voor straatkinderen in Rio de Janeiro wordt toegelicht door de journalist René Poels (zie elders in dit blad).
- 20 december: Lucas 1, 39-45. 'Op welke kans wacht jij?'
Agapèviering Jan Broeders

KERSTTIJD

DE KANS VAN KERSTMIS

- donderdag 24 december: Kerstavond
19.00u: viering voor de kinderen; Boskapelkoor
22.00u: nachtmis; Boskapelkoor
- vrijdag 25 december: Kerstdag
10.30u: Eucharistieviering; Capella Silvestris
- zondag 27 december: Eucharistieviering
aandacht voor het einde van het jaar; Capella Silvestris
- zondag 3 januari 2010: Eucharistieviering om **11.15 u.**
Driekoningen; Nieuwjaar wensen

EXTRA

- Adventsmeditaties op woensdag 2 en 9 december, 19.30u.
- Viering van vergeving en verzoening op woensdag 16 december 19.30u.

NOTA BENE

- Sommige Boskapellers willen wel eens een alternatieve, eigentijdse lezing horen in de liturgie. Op deze suggestie gaan wij in tijdens de Advent. De lezing van de profeten klinken dan als proloog.
- Op Oudjaar 's avonds doen wij geen viering meer. Vaak moeten mensen door donker, guur weer komen, velen hebben al familie/ vrienden op bezoek of gaan zelf weg, zodat we maar met een kleine groep zijn. De meditatieve sfeer die we proberen op te roepen wordt letterlijk verknald door (te) vroeg afgestoken vuurwerk die dan door de kapel weerkaatst en zo zijn er meer dingen te noemen die niet in ons voordeel werken. We zullen voortaan aandacht schenken aan het afgelopen jaar op de zondag die er aan vooraf gaat.
- **En dan: vanaf het nieuwe jaar begint de zondagsviering om 11.15 uur!!!**
- Ik wens iedereen goede en zinvolle feestdagen toe.

Joost Koopmans

VAN DE BESTUURSTAFEL

Medewerkersmiddag

Op 22 november j.l. hebben we onze jaarlijkse medewerkersmiddag gevierd. In zijn overweging had Joost al een mooie en indringende oproep gedaan aan alle Boskapellers: blijf niet aan de kant staan, doe mee, neem je verantwoordelijkheid en ga met een open mind de toekomst tegemoet.

We brachten een bezoek aan het Jewel Heart Centrum aan de Hatertseveldweg, een spiritueel centrum geïnspireerd door het Tibetaans Boeddhisme. Het was indrukwekkend hoe deze gemeenschap – die qua omvang goed te vergelijken is met de Boskapelgemeenschap – letterlijk een eigen huis heeft vormgegeven. En het was boeiend om in het kort iets te horen over de achtergronden van hun leer.

De gezamenlijke maaltijd die we daarna gebruikten in onze vertrouwde koffiezaal verliep in een hele goede sfeer. Er werd gezongen, gelachen, gepraat en lekker gegeten en gedronken. Op deze momenten ervaren we weer dat het een meerwaarde heeft om vanuit een gemeenschap ons geloof te beleven.

Oproep: versterking van de koffiegroep gevraagd!

De koffiegroep is krap bemenst. Dat betekent dat dezelfde mensen vaak aan de beurt zijn en dat er meteen een probleem ontstaat als er iemand afzegt. In het kader van de oproep die Joost afgelopen zondag deed, vragen we u: wie heeft er zin en tijd om de koffiegroep te versterken?

Het koffieschenken is een sociale activiteit waarbij u veel mensen uit de gemeenschap leert kennen! En de gemeenschap draait niet zonder koffie en thee!

Meld u aan bij *Ank van Balkom* of bij een van de koffieschenkende dames of heren. Daar kunt u ook terecht over vragen als: wat vraagt dat van mij?, hoe vaak en hoelang moet ik beschikbaar zijn, etc.

Een nieuw bestuur

Op 2 december '09 is er een gezamenlijke vergadering van bestuur en participantenraad gehouden. Tijdens deze vergadering zijn Henny Peters, Joost Koopmans en Ank van Balkom afgetreden als bestuurslid. Ank is inmiddels toegetreten tot de participantenraad.

Ook is er een nieuw bestuur gekozen met daarin de volgende leden: Ans van de Ven (facilitaire zaken), Jan Revenberg (secretaris), Annemieke Pacilly (PR en Algemene Zaken), MarieLouise Groen (diaconie), Antoinette Meys (voorzitter). Bij het opstellen van dit bericht was er nog geen kandidaat beschikbaar voor de functie van penningmeester.

Ontmoeting met de Gereformeerden

We zullen elkaar steeds vaker gaan tegenkomen in de Boskapel. Dan is het belangrijk om elkaars achtergronden te kennen. En ook om te horen welke verbouwingen op stapel staan. Kom daarom op **9 december 2009 om 20 uur** naar de Boskapel! U vindt het programma voor deze avond in dit nummer van Op de Hoogte.

Zondagsviering vanaf 3 januari 2010

Met ingang van het nieuwe jaar is onze zondagse viering voortaan **om 11.15 uur**.

Zoals afgesproken zullen we na een half jaar evalueren hoe deze nieuwe aanvangstijd bevalt.

Vooralsnog is de vraag aan ons allen: blijf komen, ook al past deze tijd misschien minder goed in het zondagprogramma. We vinden het allemaal fijn en inspirerend om in een gevulde kapel te vieren!

Antoinette Meys, voorzitter

ONTMOETING: ELKAAR LEREN KENNEN = ELKAAR LEREN BEGRIJPEN!

Op de avond van **9 december a.s.** hebben we een ontmoetingsavond gepland voor alle mensen van de CGKv en de Boskapelgemeenschap. Het doel van de avond is dat we elkaar leren kennen zodat we van elkaar weten wie we zijn, wat voor ons belangrijk is en waarom we bepaalde dingen op een bepaalde manier doen. Dat is belangrijk omdat we samen gebruik gaan maken van het gebouw van de Boskapel. En zoals onbekend onbemind maakt, verwachten wij dat we elkaar beter zullen begrijpen als we elkaar kennen.

Graag nodigen wij u uit voor deze avond, die plaats zal vinden in de kapel (kerkzaal), Graafseweg 276.

Het programma van deze avond ziet er als volgt uit:

Aanvang 20:00 uur

-Samenzang

-Achtergronden van de Boskapelgemeenschap, toegelicht door pater Joost Koopmans, o.s.a., pastor van de Boskapelgemeenschap

-Achtergronden van beide gereformeerde kerken en het waarom van het samengaan, toegelicht door ds. Kornelis Harmannij (GKv) en Henk van den Heuvel (CGK)

-Samenzang

-Toelichting op de verbouwingsplannen door Harry Bruggema en Ans van de Ven

21.15 uur Informele ontmoeting onder het genot van een glaasje en een hapje

22.00 uur Einde

Wees van harte welkom!

Rolf Vreugdenhil, huisvestingscommissie CGKv

Antoinette Meys, voorzitter Stichting Augustijns Centrum de Boskapel

ADVENT: UITZIEN NAAR NIEUWE KANSEN

Met de oproep *Uitzien naar nieuwe kansen* begint zondag 29 november de Advent, een periode van vier weken waarin wij ons voorbereiden op Kerstmis, als wij de gedachtenis viëren van Hem die in de wereld gekomen is om ons heil aan te zeggen. Profeten uit het Oude Testament hebben zijn komst in alle toonaarden aangekondigd: Jeremia, Baruch, Sefanja en Micha. Als Hij gekomen is, zo profeteren zij, breekt er een nieuwe tijd aan, komen er nieuwe kansen voor het volk Israël. Wij zullen hun vanouds overgeleverde woorden horen, en er de blijde boodschap uit proeven.

Maar ook eigentijdse profeten komen aan het woord: Nelson Mandela, de psalmvertaler Harrie Beex en ETTY HILLESUM. Ook zij hebben de boodschap van de Advent verstaan en uitgedrukt in een oproep, in woorden van bemoediging en de uitnodiging om waakzaam te zijn.

Als er in onze Boskapelgemeenschap ooit sprake is van nieuwe kansen, dan is het wel in deze weken vóór Kerstmis, aan de vooravond van 2010. Er begint dan immers een nieuwe periode in de Boskapel, waarin veel van wat wij als vanzelfsprekend hebben ervaren tot het verleden gaat behoren. Daarvoor in de plaats komen nieuwe kansen, nieuwe uitdagingen ook, om de toekomst gestalte te geven. Dat alles vraagt een alerte geest, geduld, standvastigheid en goede moed.

Dat zijn de onverslijtbare stenen waarmee onze weg naar de toekomst geplaveid zal kunnen worden, een weg die wij allen met vertrouwen willen gaan: Gods volk onderweg, elkaar de hand reikend en wijzend op het licht dat in het verschiet doorbreekt: De toekomst is de route naar dat licht, het Licht dat wij in de Kerstnacht zien stralen.

Koen van Rossum

ADVENTSVERBEELDING “UITZIEN NAAR NIEUWE KANSEN”

In de kapel ziet u een schilderij die de weg naar het licht van kerstmis verbeeldt. U wordt uitgenodigd om uzelf op die weg te plaatsen en mee te gaan op weg naar het licht.

Tijdens de vier zondagsvieringen wordt vanuit het hoofdthema “Uitzien naar nieuwe kansen” en de lezingen van die zondagen uw aandacht gevraagd voor de volgende subthema’s:

1. kansen zien (wees waakzaam)
2. kansen grijpen (de weg banen)
3. kansen geven (wat moeten we doen)
4. op welke kans wacht jij? (verwachting)

Een ieder bereid zich op zijn of haar eigen wijze voor. De een bereidt zich voor door actief te werken aanen uitdrukking te geven aan....., voor de ander betekent het stilstaan, rust creëren, bezinnen.

Binnen ons thema (uitzien naar nieuwe kansen) bereiden wij ons voor op kerstmis door onszelf “op de weg te zetten”. Hoe u dat wilt doen is aan u.

Na elke viering kunt u één mensfiguur van karton pakken. Deze liggen bij het schilderij.

Hierop kunt u opschrijven welke kansen u ziet (1e adventsweek), welke kansen u grijpt (2e adventsweek), welke kansen u geeft (3e adventsweek) en op welke kans u wacht (4e adventszondag). U plakt uzelf symbolisch op de weg naar het licht.

Wilt u niets opschrijven? Prima. Plaats uzelf dan in stilte, bezinnend en met eigen intentie op de weg.

Maak zichtbaar dat u meedoet, dat we met velen de weg naar het licht willen gaan.

U kunt uzelf wekelijks opnieuw op de weg plaatsen.

Wij nodigen u van harte uit!

Annemarie Revenberg

EEN KERSTGEDACHTE

Er wordt een kind geboren. Het is nog niet volgroeid. Het ligt nog veilig warm geborgen in de moederschoot. Maar ook nu krijgt het geen rust, het reist mee met de mensen die het dragen. En de reis van Nazareth naar Bethlehem is vermoeiend en zwaar. Er zijn hobbels op de weg. Het kind verdraagt de kou van de nacht en de hitte van de dag. En het groeit verder. Het groeit verder in de harten van de mensen die verlangend uitzien naar zijn komst. Het kind zal vrede brengen. Waar het verschijnt zullen de hemel en de aarde elkaar raken. God en mens ontmoeten elkaar. God wordt mens. Het kind neemt ons mee op zijn weg door het leven. Een leven dat niet gemakkelijk zal zijn en hem dodelijk verwonden zal. Als wij met hem meegaan en hem willen dragen, zal Hij ook met ons zijn, leeft Hij ook mee met ons op de weg die wij gaan, hoeveel hobbels, kou en tegenslagen wij ook vinden op die weg.

Hoe zal het kind verder groeien? Wat hebben wij voor Hem in petto? Vindt hij een thuis bij ons? Wat verwachten, verlangen, wat hopen wij? En hoe groot is ons hart? Is het groot genoeg om hem te verwarmen en zijn wonden te verzachten? Zal het kind ook ons doen groeien op onze weg naar God? Of wij nu katholiek of protestant, vrijgemaakt of evangelisch zijn? Kunnen wij door Hem misschien ook groeien aan elkaar? Wij verwachten een kind en zien hoopvol en verlangend uit naar zijn komst...

Julia van Wel

VOOR U GELEZEN: AUGUSTINUS' DE STAD VAN GOD, BOEK XVI (4)

In de laatste hoofdstukken (31 t/m 43) van boek XVI behandelt Augustinus de periode van de geboorte van Izaäk tot en met de regering van Saul. De geboorte van Izaäk wordt in de eerste zin

beschreven als ‘secundum promissionem Dei’ , volgens de belofte van God. Izaäk betekent lach: Abraham had volgens Augustinus gelachen van verbaasde vreugde toen hem een zoon beloofd werd en Sara had ook gelachen, van vreugde, maar vermengd met een tikkeltje ongelof, waarvoor ze door de engel gekapitteld was. Aan het begin van hoofdstuk 32 zet Augustinus kennelijk de rem op de uitvoerigheid waarmee hij tot dusverre het boek Genesis heeft besproken:

“Het zou te ver voeren al de gebeurtenissen van de dan volgende tijd te vermelden. Eén van de belangrijkste was, dat Abraham op de proef werd gesteld door het bevel zijn welbeminde zoon, Izaäk, te offeren.”

Augustinus behandelt verder de volgende tijd met de nadruk op de belofte die Abraham is gedaan. Nadat hij over de gehoorzaamheid en het geloof van Abraham heeft gesproken, gaat het over de dood van Sara. Dat Abraham na haar dood Ketura trouwde en dat Ketura die Abraham nog zes zonen schonk, zowel met vrouw als bijvrouw wordt aangeduid, is een probleem dat Augustinus oplost door te zeggen dat de kinderen van bijvrouwen met geschenken worden weggestuurd, oostwaarts naar het morgenland. Zij hebben dus geen deel aan het beloofde koninkrijk. Maar Augustinus houdt het ook voor mogelijk dat dit een passage is die tegen de Montanisten van zijn tijd gericht was. De Montanisten keurden namelijk elk tweede huwelijk af.

Izaäk krijgt duidelijk minder aandacht van Augustinus dan Abraham. Dat wordt weer anders bij Jacob. Hij bespreekt de betekenis van de tweeling Esau en Jacob die in de schoot van moeder Rebecca al ruzie maakten. Toen Rebecca God daarover raadpleegde kreeg ze als antwoord

“Er zijn twee volken in uw schoot; twee naties zullen, als ze uit uw schoot gekomen zijn, van elkaar gescheiden worden. Het ene volk zal het andere overwinnen en de oudste zal de jongste dienen.”

Augustinus citeert dan Paulus (Rom. 9, 11-13) die dit een bewijs van genade noemt, want zowel Esau als Jacob konden voor hun

geboorte geen goed, maar ook geen kwaad doen. Verder gaat Augustinus niet op de zaak in. Wel ziet hij de Joden als voorafspiegeling van de oudste en de Christenen van de jongste. Het bekende verhaal van de linzensoep en het eerstgeboorterecht en daarna het bedrog van Rebecca die zorgt dat haar favoriete zoon Jacob en niet Esau die bij zijn vader in hoger aanzien staat, de vaderlijke zegen krijgt, die twee gebeurtenissen geven Gods woorden tot Rebecca gestalte.

*“Gebeurtenissen op aarde, maar uit de hemel bewerkt!
Menselijke daden, maar door God ingegeven!”*,

concludeert Augustinus. Jacob mag van zijn ouders geen vrouw uit Kanaän nemen, maar wordt naar Mesopotamië gestuurd. Hij kwam niet met één, maar met vier vrouwen terug: Rachel, en haar oudere, maar ook minder aantrekkelijke zus Lea en de slavinnen Zilpa en Bilha. Dat alles na het bedrog van Laban die eerst zijn oudste dochter uitgehuwelijkt wilde zien waardoor Jacob nog eens zeven jaar bij zijn oom moest werken voor Rachel. Jacob kreeg twaalf zonen en één dochter uit vier vrouwen. Hier moet Augustinus natuurlijk ook zijn commentaar kwijt:

“Er staat niet te lezen dat Jacob meer dan één vrouw begeerd heeft; hij heeft met meer vrouwen ook alleen maar gemeenschap gehad om zijn taak ten aanzien van de verwekking van nageslacht te vervullen; het huwelijksrecht werd daarbij ook niet geschonden, omdat hij het alleen maar deed op verlangen van zijn vrouwen die volgens de wet over het lichaam van haar man konden beschikken.”

Hoofdstuk 39 gaat over de naam Israël waarmee Jacob ook wordt aangeduid, de naam die het van hem afstammende volk vooral heeft bewaard. Israël betekent “wie God ziet” en Jacob krijgt die naam aan de Jabbok na een nachtelijk gevecht met een engel of met God zelf in de gedaante van een engel. De engel raakte Jacob die de sterkste leek, op het brede van zijn heup aan en maakte hem daardoor mank. Toch wist Jacob van de engel een zegen te verkrijgen. Twee citaten uit dit hoofdstuk:

“Jacobs overwinning op die engel – uiteraard door die engel gewild om een geheim te verzinnebeelden – betekent het lijden van Christus, waarbij de Joden sterker dan Hij schenen te zijn.”

en

“Zo was dus een en dezelfde Jacob gezegend en mank: gezegend in diegenen van zijn volk die in Christus geloofd hebben, mank in de ongelovigen.”

De hoofdstukken 40 t/m 43 gaan over het verblijf in en de uittocht uit Egypte, de intocht in het beloofd land, het tijperk van de rechters in Israël en het bewind van Saul, de eerste koning.

Chris Dijkhuis

ADVENTSACTIE 2009

Een korte tijd was pater Martin Cox o.carm. huisgenoot van onze pastor Joost Koopmans. Als missionaris heeft hij zich het lot aangetrokken van de duizenden zwervende straatkinderen in de miljoenenstad Rio de Janeiro. Hij heeft bijgedragen aan de verbetering van hun leefomstandigheden, maar er is nog veel te doen. Gelukkig zetten in Brazilië anderen zijn levenswerk voort. Daarbij worden zij vanuit Nederland gesteund door de Stichting met de toepasselijke naam ‘Sint Martinus’. Sint Maarten was immers de heilige die zijn mantel deelde met een verschoppeling. De oud-journalist René Poels is de promotor van deze stichting. Hij schreef het boekje ‘Vliegeren in Rio de Janeiro’. Inclusief een DVD ligt dit in de komende weken in de koffiekamer. U kunt een exemplaar kopen voor € 15,- en steunt daarmee het werk, dat pater Martin Cox is begonnen.

Bovendien kozen wij het werk voor de straatkinderen van Rio de Janeiro uit als adventsproject. Op de derde adventszondag zal René Poels het project persoonlijk toelichten. Voor ‘Op de Hoogte’ schreef hij als voorproefje:

Ontmoet de straatkinderen, geef ze kansen

Het is half zeven in de vroege ochtend, als ik met mijn Braziliaanse chauffeur Sasadoor in de straten van Rio de Janeiro rijd om een glimp op te vangen van de straatkinderen. Overal in deze metropool liggen de kinderen te slapen: op banken in parken, op trottoirs, bij fontein, onder bruggen en viaducten en op de roosters in winkelporcieken.

Het verkeer in het centrum van Rio begint te leven. Ronkende bussen, afgeladen vol met mensen die naar het werk gaan, trekken in een vlot tempo voorbij.

De straatkinderen liggen dan nog maar net op een stukje karton of doek te slapen. De meeste zijn zojuist terug van het steeds weer terugkerend nachtelijk leven. Op veel plaatsen in de stad hebben ze huisgehouden. Om te overleven! Al dan niet in opdracht van hun chef of een van de drugorganisaties hebben ze inbraken gepleegd of drugs verkocht. Veel kinderen zijn zelf verslaafd aan de bedwelmende schoenmakerslijm en zijn nu in een diepe roes. In de schaduw van het eeuwenoude aquaduct in het stadscentrum, liggen vlak langs de drukke weg op de stoep vijftien jongens en meisjes, Ze liggen naast en over elkaar. Als jonge honden. Hun korte sportbroekjes en t-shirtjes tot op de draad versluten. Een jongen heeft zijn arm bebloed. Op het einde van de rij ligt een meisje van amper vijftien jaar. Mijn God, dat kind heeft ook nog een baby bij zich. De zuigeling huult. Door het gehuil ontwaakt de rest. Het moedertje tovert een flesje melk tevoorschijn. De baby heeft de speen vlug gevonden.

Machteloos kijk ik toe. Ik nodig ze uit om straks naar een van de opvangcentra te komen van de Nederlandse missionaris Martin Cox. Deze Carmeliet heeft zich het lot van de verschoppelingen van de straat aangetrokken. Hij en zijn medewerkers werken daar in de geest van Joannes de Doper door een deel van hun rijkdom te delen met de kinderen. Onder hun vleugels kunnen de kinderen van de straat uitzien naar nieuwe kansen....

Jan Broeders

ALLES IS EEN !

*Voor alle mensen die ziek zijn
vol lichamelijke of geestelijke pijn*

*Voor alle mensen die lijden
of zitten in angstige tijden.*

*Je bent niet alleen samen zijn we één,
samen en één in ons lijden*

*En het is niet te vermijden
want in ieders leven komen lichte en zware tijden*

*Dus zowel in tijd, geest en lichaam
zijn we één !*

*En.....
lijden hoort bij het leven !*

*Dus laten we er naar streven
om elkaar troost en liefde te geven*

*En te weten
niemand wordt vergeten.*

*Iedereen maakt wel eens lijden mee
laat dit toe, het is oké.*

*Voel je daarom maar gedragen
door het Goddelijke in al die mensen*

*Want zij hebben allemaal dezelfde vragen
en exact dezelfde wensen.*

*Vragen en wensen als...: “Help me...
verlos me van dit lijden !”*

*Maar geloof me ook voor jou
komen er weer betere tijden*

*En ook soms, het is niet te vermijden,
vormt dit lijden.het einde van jouw tijden...*

*Laat dan God plaats nemen in je hart, ziel en geest
en laat het leven achter je, want op aarde is het mooi geweest !*

Dit gedicht kwam tijdens een moeilijke periode in mijn leven rechtstreeks uit mijn hart en wil ik graag delen met al die mensen die het moeilijk hebben, ter bemoediging en troost. Mensen die zich net als mij thuis voelen in de Boskapel !

Voor evt. reacties op dit gedicht kun je mailen of bellen naar Marijke Raaijmakers, info@mareske.nl of tel. 024 3781005

IN MEMORIAM HARRY VAN DER GRINTEN

Op 31 oktober 2009 overleed in het klooster Mariënhage te Eindhoven

Pater Harry van der Grinten Augustijn

Omdat Harry van 1982 tot 1999 verbonden is geweest aan de Boskapel en veel Boskapellers zich hem zullen herinneren schrijf ik deze woorden tot zijn gedachtenis.

Hij werd geboren op 15 april 1930 in Eindhoven. Toen hij 21 jaar was werd hij

officieel opgenomen in de Orde van de Augustijnen. Bisschop Bekkers heeft hem op 6 april 1957 tot priester gewijd.

Harry kwam uit een degelijk katholiek gezin. Zijn vader was een heel goede timmerman. Ongetwijfeld heeft Harry veel van hem geleerd.

Onvermoed zou die kennis hem later goed van pas komen.

Spoedig na zijn wijding werd hij als missionaris uitgezonden naar het diocees Sorong, het Augustijnse missiegebied in Papoea Nieuw Guinea. In het hem toegewezen gebied begon hij aan zijn opdracht door met prioriteit te zorgen voor betere leefomstandigheden van de plaatselijke bevolking. Hij wilde geen “Zieltjes”winner zijn maar een “Harten”winner. Samen met de Papoea’s bouwde en sjuowde hij.

In 1965 werd hij benoemd tot Vicaris van de (Augustijnse) Bisschop van Sorong. Door zijn karakter heeft hij ook in deze functie heel goed werk kunnen doen. Maar hij miste wel het contact met “zijn” Papoeas.

20 jaar werkte hij in de missie. Hij noemde dit de mooiste tijd van zijn leven

Na zijn repatriëring was hij enige jaren pastor in een parochie in Oss, daarna kwam hij in 1982 het convent in Nijmegen versterken. Een van de belangrijkste taken die Harry daar uitvoerde was het wekelijks verzorgen van het “Liturgie papier” dat voor de zondagdiensten gebruikt werd. Toen hij daar mee begon was dit een waar “Monnikenwerk”. Iedere week opnieuw moesten de liederen en gebeden op een schrijfmachine uitgetypt worden op een stencil. Werd er een typefout gemaakt dan moest die met stencillak weggewerkt worden. Daarna moesten de stencils afgedraaid worden. Steeds moest er gewoekerd worden met de ruimte op het papier omdat de aangeboden kopij meestal groter was dan de beschikbare ruimte. Door ervaring werd Harry hier een ware meester in. Toch was hij blij dat de computer zijn intrede deed in de Reproruimte en het duurde niet lang voordat hij

de computer zelfstandig kon bedienen. Zelfs kon hij “boekjes” maken zoals Op de Hoogte hetgeen met de computers uit die tijd toch niet zo eenvoudig was.

Knutselen deed hij graag. Op het zoldertje van zijn kamer had hij wat houtbewerkingmachines waarmee hij mooie dingen kon maken. De bloemenzuiltjes die de Siergroep gebruikt zijn bijna allemaal zijn werk en ook de achterwand van de kerststal, onder het altaar, compleet met ruif is door hem ontworpen en gemaakt. Op materieel gebied was Harry gewoon goed maar zijn spiritualiteit bleef voor ons grotendeels verborgen omdat hij nooit vooringing in een viering . Dat werd plotseling anders toen Mario van den Berg een paar maanden lang ziek werd en Harry moest voorgaan in de dienst van half tien. Na enkele weken waren zijn preken zodanig dat ze door vrijwel iedereen geapprecieerd werden. En dat zegt toch iets over iemand die een medebroeder moest vervangen die met “De Gave van het Woord” rijkelijk bedeed was.

Toen zijn gezondheid afnam –tropenjaren eisen hun tol- vertrok hij in 1999 node naar Venlo. Leven in een kloosterbejaardenhuis trok hem niet aan. Hij was blij dat hij in 2008 weer terug kon keren naar zijn geboortestad Eindhoven en hartelijkheid en goede verzorging genoot in Mariënhage. Harry ging weer schilderen. In vrolijke kleuren ontstonden zijn ideeën op het doek. Toen zijn gezondheid nog verder verslechterde was hij helemaal afhankelijk van anderen Dat vond hij erg maar hij behield zijn humor. Op 31 oktober 2009 overleed hij, één dag voor Allerheiligen. Vanuit Mariënhage vond de uitvaart plaats in de nabije Paterskerk. Het was een indrukwekkende viering die door zeer velen werd bijgewoond. Bij windkracht “Storm” vertrouwden we Harry toe aan de aarde. Het voelde dat de Geest met hem was. Harry À Dieu !

Ben van de Pol

FEEST!

Op zondag 25 oktober jongstleden waren er twee jubilea:
Bert van Balkom vierde zijn 50-jarige professie bij de Salesianen

Ad en Bep Toorians vierden hun 50-jarig huwelijksfeest.

Alle jubilarissen van harte gefeliciteerd!

VAN DE AMNESTYTAFEL

Het is moeilijk om, bladerend in de publicaties van Amnesty Nederland, niet de politiek in te worden getrokken. We lezen over de mogelijkheid dat leiders in, bijvoorbeeld, Pakistan die met de regering Bush hebben samengewerkt, voor de rechter worden gedaagd vanwege marteling en andere geweldplegingen. Wat er in Guantanamo Bay gebeurd is om ‘de waarheid’ bovenwater te krijgen, daarnaar kunnen we alleen maar gissen. Maar fris is het zeker niet geweest. Oud-gevangenen zijn in Londen een centrum begonnen om leiders en anderen met bloed aan hun handen berecht te krijgen. Zo kreeg de president van Pakistan geld voor elke gevangene die hij aan de Amerikanen doorspeelde.

We lezen over hoe de politiek mensenrechtenmisdadigers op Oost Timor vrijlaat omdat anders de vertegenwoordiger van een misdadige natie niet zal komen opdagen op de viering van het tienjarige onafhankelijkheidsreferendum in Dili.

Je zou bijna vergeten dat er ook nog slachtoffers zijn waarvoor Amnesty zich toch in de eerste plaats inzet. Natuurlijk is in de Amnestypers er toch wel aandacht voor hen. Onder meer voor de, wat cynisch “de amputees” uit Sierra Leone, genoemd worden. Die “amputees” zijn natuurlijk de mensen waarvan de handen en soms hele ledematen met bijlen en machetes werden afgehakt door soldaten en rebellen tijdens de onfrisse oorlogshandelingen in dat land tussen 1991 en 2001. De geamputeerden wisten de wereldpers te halen door zich niet te laten verdonkeremanen. Ze wisten via de pers de aandacht te trekken. Diplomaten en andere hoogwaardigheidsbekleders lieten zich graag fotograferen met de slachtoffers, en toen kwam de hulp op gang, natuurlijk ongecoördineerd, zodat er in het kamp waar de stakkers hadden weten te blijven zonder afgevoerd te worden, de protheses in het rond slingerden, omdat er veel te veel waren afgeleverd. Zo gaat dat in onze wereld. Het cynisme krijgt ook in de kolommen van

de Amnesty publicaties ruim baan. Wanneer leert de wereld hulp gecoördineerd en efficiënt ter plaatse te brengen? En wanneer leren personen in 'the limelight' af om ten eigen bate een slaatje te slaan uit de ellende van anderen?

Gerard Willems

OP STAP MET DE COMMUNICANTJES

Het is traditie geworden in de Boskapel dat we na de zomervakantie `op stap` gaan met de kinderen, die in het voorjaar de Eerste Communie hebben gedaan.

Dit jaar hebben we gekozen voor een bezoek aan Wijngaard Hees. Na rondleidingen in de molen en bij de bakker, wilden we nu graag zien hoe wijn gemaakt wordt. Femke Pijnappel heeft het volgende verslag geschreven, Charlotte maakte de foto`s.

Bezoek aan wijngaard Hees op vrijdag 9 oktober 2009

Wij, Marleen, Femke, Charlotte en Femke, gingen naar de wijngaard-Hees van René en Carry Hoenselaars - Basart.

Zij legden uit hoe wijn gemaakt wordt. Zij hadden heel veel druiven, vele soorten, wel allemaal blauw. De druiven groeien binnen in kassen. Het was daar warm. Het was jammer dat de druiven de volgende dag geplukt werden, wij konden nu niet helpen. We mochten wel een paar druiven proeven. Die smaakten zoet.

De wijngaard maakt rode, en witte wijn, en rosé. De witte kan omdat zij de blauwe vliesjes er snel uit halen.

Wij mochten ook wijn proeven. Alleen Charlotte en de ouders durfden te proeven. Charlotte vond het niet lekker, de ouders wel. Ik vond het fijn dat zij de rondleiding voor ons wilde doen. Ik vond het leuk.

Femke Pijnappel

BESTE BOSKAPELKINDEREN,

Tijdens de **Advent** zijn er ook **Kindernevendiensten**, steeds tijdens de vieringen van 10.30 uur.

Tevens is er de mogelijkheid om jonge kinderen tot 4 jaar in de crèche te brengen.

Het programma voor de kinderen ziet er als volgt uit:

Zondag 29 november: De eerste zondag van de Advent:

Wat betekent Advent? Waar wachten we op?

We praten over het thema van de Advent: `Uitzien naar nieuwe kansen`. De Adventskrans hoort er natuurlijk bij!

Zondag 6 december: We gaan steeds meer op weg naar Kerstmis en ook op weg naar onze eigen Kerstviering van 24

december. Vandaag gaan we samen tekeningen maken voor het boekje van de Kerstviering. Ook luisteren we alvast naar het verhaal van ons Kerstspel: `De Koning komt`.

Een bijzonder verhaal, kom je ook luisteren en tekenen!

Zondag 13 december: Er staan nog geen kerstbomen in de Boskapel. Deze komen er wel! Voor deze onversierde kerstbomen maken we met z`n allen kerstversieringen. Kunnen we er een `Kerstboom-vol-kroontjes` van maken? Kom je meedoen? Voor de oudere kinderen is er óók volop technutselen!

Zondag 20 december: Tijdens de vierde zondag van de Advent oefenen we tijdens en na de viering voor ons eigen Kerstspel. Voor de kinderen die geen rol in het spel hebben, is er een mooi verhaal deze zondag! Fijn als je erbij bent!

Tot ziens in de Boskapel,
iedereen van de kindernevendienst

KAARTEN VOOR DE KERSTVIERINGEN

Zoals altijd in de Boskapel werken we weer met toegangskaarten voor de **vieringen op 24 december**.

De opbrengst van de kaarten komt ten goede aan de adventsactie. U kunt de kaarten vooraf bestellen. Hiervoor staan weer de tafels met daarop enveloppen, waarop u uw naam, adres, telefoonnummer en het aantal gewenste kaarten moet vermelden. Aparte enveloppen voor de verschillende diensten.

Bestellen: zondag **29 november**, **6 december** en **13 december** na de viering van 10.30 uur in de koffiezaal.

Afhalen: zondag **13 december** en **20 december** na de viering van 10.30 uur in de koffiezaal.

Bij verhindering van bestellen of afhalen kunt u tussen **18.00 – en 20.00** uur bellen met **Hugo Esser**, telefoon **024- 3560070**.

Gereserveerde kaarten die niet zijn afgehaald worden weer beschikbaar gesteld voor anderen.

De kinderdienst op 24 december begint om 19.00 uur . In deze dienst waarin een kerstspel gespeeld wordt zijn kinderen vanaf 4 jaar welkom, voor de allerkleinsten is de crèche geopend.

Parkeren kunt u behalve voor de Boskapel ook achter het Augustinusgebouw. Tijdens de dienst van 22.00 uur wordt een oogje in het zeil gehouden.

Hugo Esser

SNUFFELMARKT

Inmiddels weet ieder dat de gereformeerden van Nijmegen vanaf oktober de eigenaar van de Boskapel zijn en dat zij ook hun eigen gebouw al hebben kunnen verkopen.

Dit houdt in dat zij vanaf januari hun oude gebouw moeten verlaten en gaan zij hun nieuwe gebouw in gebruik nemen; maar gelukkig mogen wij het gebouw ook blijven gebruiken.

In de loop der tijden is er veel ‘verzameld’, maar we kunnen dit niet allemaal bewaren.

Daarom zal er op

**zondag 13 december, na de viering
een snuffelmarkt**

worden gehouden, gecombineerd met een **boekenmarkt**.

Loop dus even langs om te kijken of er iets voor u bij is!

Tevens is er een indrukwekkende hoeveelheid, huwelijksaktes, doopbewijzen, opnames van uitvaarten, en foto’s van Boskapel- of Boskapeller-aangelegenheden.

Hebt u interesse om bijv. uw huwelijksakte zelf te hebben, kom dan even langs.

In overleg met Joost worden op 29 of 30 december de overgebleven formulieren naar de versnipperaar gebracht en de overgebleven attributen naar 'het Goed'!
Hebt u nog vragen, stel ze gerust!.

Annemieke Pacilly